

Královno, věř mi - Devítka

1. Konečně ticho pod vlajkou zbabělých
vzala mě včerejší noc a už jsem to nebyl já,
vždycky tak silný vždy první z posledních
je toho na mě už moc, včerejší den se mi snad jen zdál.

R: Královno, věř mi,
nejsem poslední, kdo položil svět na tvůj práh.
Královno, věř mi,
až se rozední, další princ bude hrát o tvůj strach.

2. Sílu všech stromů, hvězd, božích doteků
v jediném překrásném snad, asi to nebylo jen jsem chtěl,
teď zpátky dole, slibů až po střechu,
už se tě nehodlám bát, stejně nedělám, co bych měl.

R:

3. Polední teplo prý všechno vyléčí
i malý zbytečný strach z toho, co snad jsem řek,
jednou to poznáš, vášeň i bezpečí,
stříbrný vítr a snad i lásku a za ní vděk.

R:

+ Královno, věř mi,
nejsem poslední, kdo položil svět na tvůj práh.
Královno, věř mi.